

सत्य म्हणजे काय? - क्रमांक पाच

सांत्वनकर्ता

Jeff Pippenger

2023-09-11

सात गर्जनांमध्ये उघड करण्यात आलेला भविष्यवाणीचा इतिहास आपण आता ज्या इतिहासात आहोत, त्याचीच ओळख करून देतो. जेव्हा त्या रहस्याने ज्याचे प्रतिनिधित्व केले तो इतिहास येईपर्यंत ते रहस्य लपविलेले होते. ही ती वेळ आहे, जेव्हा सांत्वनकर्ता, "सत्याचा" आत्मा, योहानाने येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण असे संबोधलेल्या सत्याचे प्रकटीकरण करतो; कारण येशू ख्रिस्तच सत्य आहे. "सत्य" हा शब्द देवाच्या स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करतो, एवढेच नव्हे. आणि इब्री भाषेतील "सत्य" हा शब्द संपूर्ण पवित्र शास्त्रांत किती गहन प्रकारे वापरला गेला आहे, या अद्भुत भाषाशास्त्रीय सत्याचे ते केवळ प्रकटीकरणही नव्हे. परंतु हे तेही एक अद्भुत चमत्कार आहे की, जेव्हा तो समजला जातो, तेव्हा प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील भविष्यवाण्या उघडण्याची किल्ली ठरतो, आणि तसे करताना संपूर्ण बायबल उघडतो. परंतु हे केवळ त्यांच्यासाठी आहे जे त्यातील लिहिलेल्या गोष्टी पाहण्यास, ऐकण्यास आणि पाळण्यास तयार आहेत; कारण वेळ निकट आली आहे.

मनुष्यांनी "सत्य" अशा प्रकारे ओळखावे की त्याद्वारे ते पवित्र ठरावेत, यासाठी पवित्र आत्म्याची उपस्थिती आवश्यक आहे. मनुष्य "सत्य" या शब्दाचा बौद्धिकरीत्या अर्थ समजू शकतात, आणि त्याच्या महत्त्वाने चकितही होऊ शकतात; परंतु "सत्य" खाल्ले गेले पाहिजे. ते अंतःकरणात ग्रहण केले गेले पाहिजे आणि व्यक्तीच्या अनुभवाचा एक भाग बनले पाहिजे, कारण वचन ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत रूपांतरित होण्याची इच्छा बाळगणाऱ्यांना देवाची सर्जनशील सामर्थ्य पोहोचविते. "सत्य" असा अनुवादित केलेल्या हिब्रू शब्दाच्या माझ्या वैयक्तिक शोधाच्या प्रारंभबिंदूपैकी एक म्हणजे हिब्रू पंडित होते; तेही "सत्य" या शब्दाचे अद्भुत स्वरूप आणि बायबलमधील त्याचा उपयोग यांविषयी भाष्य करतात. परंतु त्यांच्या "सत्य" या शब्दाच्या बौद्धिक समजुतीमुळे त्यांना ख्रिस्ताकडे नेले गेले आहे, असे मानण्याचे काहीही कारण नाही.

पवित्र आत्म्याच्या उपस्थितीसह वचन खाल्ले गेले पाहिजे, ही भविष्यवाणीतील वस्तुस्थिती दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील "तेल" याविषयी सिस्टर व्हाईट यांनी दिलेल्या व्याख्येशी अनुरूप आहे, तसेच वराची प्रतीक्षा करीत असलेल्या कुमारींच्या दोन वर्गांविषयी त्यांनी केलेल्या वर्णनाशीही सुसंगत आहे.

एखाद्या प्रतीकाला बहुधा एकापेक्षा अधिक अर्थ असतात, आणि त्या प्रतीकाचा अर्थ तो ज्या संदर्भात आढळतो त्यानुसार निश्चित केला पाहिजे. तो शब्दाच्या व्याकरणतज्ज्ञांनी दिलेल्या व्याख्येनुसार किंवा तो शब्द लिहिला गेला त्या ऐतिहासिक कालमर्यादेनुसार निश्चित केला जाऊ नये. हेच ते दोन दृष्टिकोन आहेत, ज्यांना "सत्य" नाकारण्यासाठी अॅडव्हेंटिझमच्या धर्मतत्त्वज्ञांनी धरून ठेवले आहे. एखादे प्रतीक ते ज्या संदर्भात वापरले जाते त्यानुसारच परिभाषित होते. भविष्यवाणीच्या आत्म्यामध्ये, दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतातील "तेल" हा शब्द, "तेल" ज्या उताऱ्यात आढळतो त्या संदर्भानुसार, किमान काही भिन्न गोष्टींचे प्रतिनिधित्व करतो. कुमारिकांच्या एका वर्गाकडे तेल का आहे आणि दुसऱ्याकडे नाही?

"एक जग दुष्टतेत, फसवणुकीत आणि भ्रमात, मृत्यूच्या अगदी सावलीत पडलेले आहे,—झोपेत, झोपेत. त्यांना जागे करण्यासाठी आत्म्याची प्रसववेदना कोण अनुभवत आहे? कोणता आवाज त्यांच्यापर्यंत पोहोचू शकतो? माझे मन त्या भविष्यकाळाकडे नेले जाते, जेव्हा हा संकेत दिला जाईल, 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा.' परंतु काहींनी आपल्या दिव्यांची भरपाई करण्यासाठी तेल मिळविण्यास उशीर केला असेल, आणि फार उशिरा त्यांना आढळेल की तेलाने दर्शविलेले चारित्र्य हस्तांतरित करता येत नाही. ते तेल म्हणजे ख्रिस्ताची धार्मिकता होय. ते चारित्र्याचे प्रतीक आहे, आणि चारित्र्य हस्तांतरित करता येत नाही. कोणताही मनुष्य ते दुसऱ्यासाठी मिळवू शकत नाही. प्रत्येकाने स्वतःसाठी पापाच्या प्रत्येक डागापासून शुद्ध केलेले चारित्र्य प्राप्त केले

पाहिजे.” Bible Echo, May 4, 1896.

मूर्ख कुमारींमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या संकटात यशस्वी होण्यासाठी आवश्यक असा स्वभाव नाही. त्यांच्याकडे ख्रिस्ताचे नीतिमत्त्व नाही. परंतु तेल हे एक संदेशही आहे, आणि “शेवटच्या दिवसांत” दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील तेल म्हणजे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाने दर्शविलेला अंतिम इशाऱ्याचा संदेश होय, जो ऐकला, वाचला आणि पाळला गेला पाहिजे.

“संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, आच्छादक करूब म्हणून सैतानास कधीकाळी देण्यात आलेले स्थान धारण करीत आहेत. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र प्राण्यांद्वारे, प्रभू पृथ्वीवरील रहिवाशांशी अखंड संवाद ठेवतो. सुवर्ण तेल त्या कृपेचे प्रतीक आहे, ज्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांच्या दिव्यांना पुरवठा करीत राहतो, जेणेकरून ते थरथर कापून विझून जाऊ नयेत. हे पवित्र तेल देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले गेले नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींना मनुष्यांवर संपूर्ण नियंत्रण लाभले असते.”

“जेव्हा देव आपल्याकडे पाठवितो त्या संदेशांना आपण स्वीकारत नाही, तेव्हा देवाचा अपमान होतो. अशा रीतीने तो जे सुवर्णतेल आपल्या आत्म्यांत ओतू इच्छितो, जे अंधारात असलेल्यांना देण्यासाठी आहे, ते आपण नाकारतो. जेव्हा ही हाक येईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटावयास बाहेर पडा,’ तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल स्वीकारलेले नाही, ज्यांनी आपल्या अंतःकरणात ख्रिस्ताची कृपा जपलेली नाही, ते मूर्ख कुमारींसारखे हे पाहतील की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यास तयार नाहीत. त्या तेलाची प्राप्ती करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यात स्वतःमध्ये नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त झालेले असते. परंतु जर देवाच्या पवित्र आत्म्याची याचना केली गेली, जर आपण मोशेप्रमाणे विनवणी केली, ‘मला तुझे तेज दाखव,’ तर देवाचे प्रेम आपल्या अंतःकरणांत ओतले जाईल. सुवर्णनलिकांद्वारे ते सुवर्णतेल आपल्यापर्यंत पोहोचविले जाईल. ‘सामर्थ्याने नव्हे, पराक्रमानेही नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.’ धार्मिकतेच्या सूर्याचे तेजस्वी किरण ग्रहण करून, देवाची मुले जगात दिव्यांप्रमाणे प्रकाश देतात.” Review and Herald, July 20, 1897.

“तेल” हा अंतिम संदेश आहे, जो पुन्हा एकदा येशू ख्रिस्ताचा प्रकटीकरण आहे. त्या उताऱ्यात ज्यांना हे तेल प्राप्त करायचे आहे त्यांनी होरेबच्या गुहेत मोशेने केले तसे देवाला विनवणी करावी. पण हे लक्षात घ्या की जर आपण “मोशेसारखी विनवणी” करणार असू की देवाने आपली “महिमा” आपल्याला “दाखवावी,” तर प्रथम आपण पवित्र आत्म्याची, जो सांत्वनकर्ता आहे, याचना केली पाहिजे. आपण तसे केल्यास, मग देवदूतांद्वारे आणि त्या दोन सुवर्ण नलिकांद्वारे, आपण ख्रिस्ताची धार्मिकता प्राप्त करू. लाओदिकीया-अॅडव्हेंटवादाच्या परंपरा व रूढी जसे करणे आवश्यक आहे असे सुचवितात, त्याप्रमाणे आपण प्रार्थना करून व विनवणी करून ख्रिस्ताचे चरित्र प्राप्त करू शकतो, आणि त्याच वेळी येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश नाकारत राहू शकतो, असे आपण मानत असू, तर आपण स्वतःलाच फसवितो. त्याची धार्मिकता “देवाच्या आत्म्याचे संदेश” यांद्वारे आपल्यापर्यंत पोहोचविली जाते; हे संदेश देवाच्या सिंहासनासमोर उभे असलेल्या त्या दोन अभिषिक्तांद्वारे पोहोचविले जातात. जेव्हा आपण त्याचा संदेश नाकारतो, तेव्हा आपण त्याची धार्मिकताच नाकारतो.

मग मी उत्तर देऊन त्याला म्हणालो, “या दीपस्तंभावर उजव्या बाजूस आणि त्याच्या डाव्या बाजूस असलेली ही दोन जैतूनाची झाडे कोणती?” आणि मी पुन्हा उत्तर देऊन त्याला म्हणालो, “या दोन सोन्याच्या नळ्यांद्वारे आपल्यामधून सोन्यासारखे तेल ओतणाऱ्या या दोन जैतूनाच्या फांद्या कोणत्या?” तेव्हा त्याने मला उत्तर देऊन म्हटले, “ही कोणती आहेत, हे तुला ठाऊक नाही काय?” आणि मी म्हणालो, “नाही, माझ्या प्रभो.” मग तो म्हणाला, “ही ती दोन अभिषिक्त व्यक्ती आहेत, ज्या संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभ्या असतात.” जखऱ्या 4:11-14.

“संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले” हे दोन “अभिषिक्त” प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदार म्हणूनही दर्शविले गेले आहेत.

“त्या दोन साक्षीदारांविषयी संदेश पुढे जाहीर करतो: ‘ही पृथ्वीच्या देवासमोर उभ्या असलेल्या दोन जैतुनाची झाडे आणि दोन दिवट्या आहेत.’ ‘तुझे वचन,’ असे स्तोत्रकर्त्याने म्हटले, ‘माझ्या पायांसाठी दीप आणि माझ्या वाटेसाठी प्रकाश आहे.’ प्रकटीकरण 11:4; स्तोत्रसंहिता 119:105. हे दोन साक्षीदार जुना आणि नवा करार यांतील पवित्र शास्त्रांचे प्रतिनिधित्व करतात.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 267.

आपण दोन साक्षीदारांविषयी जखऱ्याची किंवा योहानाची साक्ष विचारात घेतली, तरी त्या दोन्ही साक्षींचा संदर्भ हा प्रकटीकरण अध्याय एक, वचन एक मध्ये येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या संदेशाशी संबंधित म्हणून प्रथमच उल्लेखिलेल्या सत्याशी—म्हणजेच संदेशवहनाच्या प्रक्रियेशी—निगडित आहे. पित्याकडून, पुत्राकडे, देवदूतांकडे, संदेशाकडे, आणि मंडळीपर्यंत. ख्रिस्त मानवजातीशी ज्या प्रक्रियेद्वारे बोलतो, ती अंतिम इशाऱ्याच्या संदेशामध्ये तो उघड करू इच्छित असलेल्या प्रमुख समजुतींपैकी एक आहे. हे पहिल्या व तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या मांडणीतील भराशी सुसंगत आहे.

पहिल्या देवदूताचा संदेश विल्यम मिलर यांच्याद्वारे प्रतिनिर्दिष्ट केला जातो. मिलर यांच्यामध्ये काही भविष्यवाणीशी संबंधित वैशिष्ट्ये आहेत, जी ओळखली गेली पाहिजेत. ते त्या चळवळीचे “पिता” होते, आणि अल्फा व ओमेगा यांच्या दृष्टीने याचा अर्थ असा होतो की एक पुत्र असणे आवश्यक होते. त्यांनी “मिलेराइट” या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व केले, आणि हा शब्द एका प्रकारच्या खडकासाठी वापरला जातो. भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयासाठी बायबलाधारित नियमांचा एक संच व्यवस्थितरित्या मांडण्यासाठी त्यांचा उपयोग करण्यात आला. ते नियम देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांच्या संप्रेषणातील एक प्रमुख घटक ठरतात; ते संदेश नाकारले गेले किंवा स्वीकारले गेले, जसे मिलर यांच्या पिढीतील लोकांनी आपली मूर्ख लाओदिकीया स्थिती टिकवून ठेवायची की ज्ञानी फिलाडेल्फियावासी व्हायचे हे निवडले. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे पिता म्हणून, ते अशा एका चळवळीचे प्रतिरूप ठरतात जी तिसऱ्या देवदूताचा संदेश घोषित करील; आणि त्या चळवळीची त्या संदेशाविषयीची समज भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयासाठी असलेल्या बायबलाधारित विशेष नियमसंचाद्वारे निर्देशित केली जाईल, जो तिसऱ्या देवदूताचा संदेश तितक्याच दृढपणे स्थापित करील जितक्या प्रकारे मिलर यांचा उपयोग पहिल्या देवदूताचा संदेश स्थापित करण्यासाठी करण्यात आला. देव कधीही बदलत नाही; येशू ख्रिस्त काल, आज आणि सर्वकाळ एकच आहे.

माझ्या प्रिय बंधूनों, भ्रमात पडू नका. प्रत्येक उत्तम देणगी आणि प्रत्येक परिपूर्ण वरदान वरून आहे, आणि ज्याच्यामध्ये बदल नाही व फिरण्याची छायाही नाही अशा ज्योतींच्या पित्याकडून खाली येते. त्याच्या स्वतःच्या इच्छेने त्याने आपल्याला सत्याच्या वचनाद्वारे जन्म दिला, म्हणजे आपण त्याच्या सृष्टीतील पहिल्या फळांचा एक प्रकार व्हावे. याकोब 1:16-18.

अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी किंवा शेवटी, तेलाद्वारे दर्शविलेल्या देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांचे संप्रेषण दोन साक्षीदारांद्वारे केले जाते. प्रारंभी, मिलराइट लोकांमध्ये, ते दोन साक्षीदार जुना व नवा करार होते; आणि शेवटी ते बायबल व भविष्यवाणीचा आत्मा आहेत. हीच कारणे आहेत की योहान, जो तपासणीच्या न्यायाच्या शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांच्या अंतिम अवस्थेचे अत्यंत परिपूर्ण रीतीने चित्रण करतो, तो पातमोस बेटावर होता.

मी योहान, जो तुमचा भाऊ आहे आणि क्लेशात, तसेच येशू ख्रिस्ताच्या राज्यात व धीरात तुमचा सहभागी आहे, देवाच्या वचनासाठी आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीसाठी, पातमोस नावाच्या बेटावर होतो. प्रकटीकरण 1:9.

पातमोसची भविष्यसूचक पार्श्वभूमी हे दर्शविते की योहानावर छळ होत होता. बायबल आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याद्वारे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण ओळख करून देणाऱ्या देवाच्या आत्म्याचे संदेश स्वीकारल्यामुळे त्याच्यावर छळ होत होता.

देवाच्या “शेवटच्या दिवसांतील” लोकांवरील छळाचे चित्रण प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्येही करण्यात आले आहे, जेव्हा त्या दोन साक्षीदारांना रस्त्यांत ठार मारण्यात येते आणि सर्वजण त्यांच्या मृत्यूचा आनंद साजरा करतात. अध्याय अकरामध्ये ते दोन साक्षीदार एलीया आणि मोशे आहेत. त्यांनी साडेतीन वर्षे आपली साक्ष दिली आणि त्यानंतर त्यांना ठार मारण्यात आले, परंतु त्यानंतर त्यांना पुन्हा जिवंत करण्यात आले.

सर्व संदेष्टे त्यांच्या स्वतःच्या इतिहासापेक्षा शेवटच्या दिवसांविषयी अधिक बोलतात; म्हणून, जर कधी असा एखादा ग्रंथ असेल की जो शेवटच्या दिवसांविषयी बोलतो, तर तो प्रकटीकरणाचा ग्रंथ आहे, जिथे बायबलमधील सर्व ग्रंथ एकत्र येतात आणि समाप्त होतात. म्हणूनच, शेवटच्या दिवसांत असा एक “संदेश” असणे आवश्यक आहे जो वध केला जाईल, आणि त्यानंतर पुन्हा उठविला जाईल. प्रकटीकरण अकरावा अध्याय फ्रेंच राज्यक्रांतीचा इतिहास दर्शवितो, परंतु तो अधिक थेटपणे शेवटच्या दिवसांतील तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाविरुद्धच्या एका हल्ल्याचे चित्रण करतो. मिलरच्या संदेश आणि चळवळीने ज्याचे प्रतिरूप दाखविले होते, त्या संदेशाने आणि त्या चळवळीने तो हल्ला सहन केला आणि 18 जुलै, 2020 रोजी मृत्यू पावला. प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायानुसार, तो हल्ला अथांग खड्ड्यातून वर आलेल्या पशूकडून केला जाईल.

आणि जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील, तेव्हा अतल खाईतून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, त्यांना जिंकेल आणि त्यांचा वध करील. आणि त्यांची प्रेते त्या महान शहराच्या रस्त्यावर पडून राहतील; त्या शहराला आध्यात्मिक अर्थाने सदोम व मिसर असे म्हटले जाते, जिथे आपल्या प्रभूला देखील क्रूसावर खिळण्यात आले. प्रकटीकरण 11:8, 9.

सिस्टर व्हाइट आपल्याला कळवितात की “अथांग खड्डा” हा सैतानी शक्तीच्या एका नवीन प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतो.

“जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील [पूर्ण करित असतील].’ दोन साक्षीदारांनी गोणपाट परिधान करून भविष्यवाणी करावयाचा जो काळ होता, तो १७९८ मध्ये संपला. ते अंधकारमय अवस्थेत आपले कार्य संपविण्याच्या जवळ येत असताना, ‘अथांग गर्तेतून वर येणारे पशू’ असे दर्शविलेल्या सत्तेकडून त्यांच्यावर युद्ध केले जाणार होते. युरोपातील अनेक राष्ट्रांमध्ये, शतकानुशतके, चर्च आणि राज्य यांमध्ये राज्य करणाऱ्या सत्तांवर पोपसत्तेच्या माध्यमातून सैतानाने नियंत्रण ठेवले होते. परंतु येथे सैतानी सत्तेच्या एका नव्या प्रकटीकरणाचे दर्शन घडविले आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रीव्हर्सी, २६८.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात तळहीन खाईतून उत्पन्न होणाऱ्या तीन शक्तींची ओळख करून देण्यात आली आहे. त्यांपैकी प्रथम उल्लेखिलेली शक्ती म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय ९, वचन २ मधील इस्लाम; दुसरी म्हणजे अध्याय ११, वचन ८ मधील फ्रेंच राज्यक्रांतीतील नास्तिकता; आणि तिसरी म्हणजे अध्याय १७, वचन ८ मधील आधुनिक रोम. अंतिम दिवसांतील “नवीन प्रगटीकरण,” जे केवळ मिलराइट चळवळीद्वारे प्रतिरूपित केलेल्या चळवळीवरच नव्हे, तर जगावरही आक्रमण करील, ते म्हणजे बनावट मध्यरात्रीच्या आरोळीचे बनावट जागरण, ज्याला “वोक-इझम” असे म्हणतात. वोक-इझम हे “सैतानी सामर्थ्याचे नवीन प्रगटीकरण” दर्शविते, ज्यास विद्यमान जेसुइट ख्रिस्तविरोधक पाठिंबा देतो; आणि ज्याचा प्रचार व्यापाऱ्यांद्वारे, संयुक्त राष्ट्रसंघातील राजकीय नेत्यांद्वारे, संयुक्त संस्थानांतील प्रोटेस्टंट पंथांच्या पतित चर्चमधील उदारमतवादी प्रतिनिधींमार्फत, तसेच डेमोक्रेटिक पक्ष आणि RINO-रिपब्लिकन यांच्या संयोगाने केला जातो, जे समलैंगिक समुदायाच्या विपथित जीवनशैलींच्या सर्व प्रकारांच्या प्रसाराला प्रोत्साहन देतात किंवा तो प्रसार होऊ देतात; या सर्वांचे अध्याय ११ मध्ये “सदोम” असे प्रतिनिधित्व केलेले आहे. या तीन शक्तींच जगाला आर्मगेदोनकडे नेतात, आणि त्यांचे प्रतिनिधित्व “इजिप्त” द्वारेही केलेले आहे, जे नास्तिकता आणि जगिकतेचे प्रतीक आहे. फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या अराजकतेच्या पार्श्वभूमीत, जी या तीन शक्तींपैकी आणखी एक घटक आहे आणि जी मिळून Sister White यांनी “दुष्ट महासंघ” असे संबोधलेल्या गोष्टीची रचना करतात, त्या वोक-इझमला थेट प्रोत्साहन देतात किंवा त्यास अनुमती देतात. वोक-इझम हे दहा कुमारिकांच्या जागरणाचे सैतानी बनावट रूप आहे. या विषयांवर आपल्याला आणखी चर्चा करावयाची आहे; परंतु प्रथम आपण १८ जुलै, २०२० रोजी घडवून आणण्यात आलेल्या रस्त्यातील हत्येच्या परिणामांचा विचार करणे आवश्यक आहे.

आणि तसेच, प्रिय वाचका, कृपया हे समजून घ्या की रिपब्लिकन पक्षाला पाठिंबा देण्यास माझ्याकडे काहीही आधार नाही. कोणत्याही राजकीय विचारप्रवाहाविषयी मला किंचितही विश्वास नाही. मी केवळ संयुक्त संस्थाने, संयुक्त राष्ट्रसंघ आणि पोपसत्ता यांमध्ये अस्तित्वात असलेल्या भविष्यसूचक गतिशीलतेकडेच निर्देश करीत आहे. त्या गतिशीलतेविषयी अधिक विशिष्टपणे आपण तेव्हा विचार करू, जेव्हा आपण 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत

परस्पर समांतर असलेल्या त्या दोन शिंगांविषयी थेट चर्चा करण्यास आरंभ करू.

खऱ्या मध्यरात्रीच्या पुकाराचे बनावट प्रतिनिधित्व करणारा सैतानी वोक-वाद हा प्रत्यक्ष मध्यरात्रीच्या पुकारापूर्वी येतो; आणि खऱ्या मध्यरात्रीच्या पुकाराच्या काळापूर्वी, रस्त्यांत मारले गेलेले लोक शेवटी मूर्ख किंवा शहाणी कुमारी यांपैकी एक म्हणून विकसित होतील. आपल्या स्वभावांचे बांधून वेगळे केले जाण्याचा—एकतर विनाशाच्या अग्नीसाठी नेमलेल्या पुंजक्यात किंवा स्वर्गीय कोठारासाठी असलेल्या पुंजक्यात—जो कालखंड आहे, तो आता आला आहे.

बहिण व्हाइट असे ओळखून देतात की विलंबाच्या काळात मिलेराइट इतिहासातील मूर्ख कुमारींनी परीक्षेच्या निराशेला शहाण्या कुमारीपेक्षा वेगळ्या प्रकारे प्रतिसाद दिला; यावरून असे सूचित होते की विलंबाच्या काळापर्यंत त्यांचे स्वभाव आधीच स्थिर झाले होते. परंतु यिर्मयाचे साक्ष्य आपल्याला कळविते की आपण देवाकडे परत येण्याची निवड करू शकतो, आणि तो केवळ आपल्याकडे परत येईल असे नव्हे, तर पुढे येणाऱ्या संकटात आपण त्याचे मुखपीस म्हणून उपयोगात आणले जात असताना, तो आपल्याला दुष्ट आणि भयंकर यांच्या विरुद्ध कुंपण घातलेल्या पितळी भिंतीसारखे करील. हाच तो भविष्यसूचक बिंदू आहे, ज्यावेळी येशू आपल्याला दिलासा देण्याचे वचन देतो. आपल्या वर्तमान इतिहासाच्या परिघात ठेवलेले योहानाचे चार अध्याय याचेच महत्त्व दर्शवितात.

तेल म्हणजे पवित्र आत्मा; ते चारित्र्य आहे आणि ते देवाच्या आत्म्याचे संदेश आहेत. देवाचा आत्मा हा “सांत्वनकर्ता” आहे. जसा देवाने जगावर एवढे प्रेम केले की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, आणि जसा येशूने आपले दैवी अस्तित्व अर्पण करून, त्याने निर्माण केलेल्या मानवतेला अनंतकाळाकरिता स्वतःचाच एक भाग म्हणून स्वेच्छेने स्वीकारले, तसेच या कालखंडात दिला जाणारा पवित्र आत्माही आमच्याबरोबर सदासर्वकाळ राहील.

जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता, तर माझ्या आज्ञा पाळा. आणि मी पित्याला विनंती करीन, आणि तो तुम्हांला दुसरा सांत्वनकर्ता देईल, जेणेकरून तो तुम्हांबरोबर सर्वकाळ राहील; म्हणजे सत्याचा आत्मा; ज्याला जग स्वीकारू शकत नाही, कारण ते त्याला पाहत नाही, आणि त्याला ओळखतही नाही; परंतु तुम्ही त्याला ओळखता; कारण तो तुमच्याबरोबर वास करतो, आणि तो तुमच्यामध्ये असेल. मी तुम्हांला अनाथ सोडणार नाही: मी तुमच्याकडे येईन. योहान 14:15-18.

मानवांबरोबर सदासर्वकाळ वास करण्याची निवड करताना आत्म्याने केलेले हे बलिदान, स्वर्गीय त्रयीतील इतर दोन व्यक्तींच्या बलिदानाशी समांतर आहे. कदाचित, आत्म्याने अनंतकाळापर्यंत प्रत्येक उद्धारप्राप्ताच्या अंतःकरणात वास करण्याच्या आपल्या तत्परतेत केलेले बलिदान जितके महत्त्वाचे आहे, तितकेच या विशिष्ट इतिहासात “सांत्वनकर्ता” याचे आगमन हे देवाचे लोक अनंतकाळासाठी शिक्कामोर्तब केव्हा केले जातात, हे ओळखून देते.

आणि देवाच्या पवित्र आत्म्यास दुःख देऊ नका; कारण त्याच्याद्वारे तुम्हांवर उद्दाराच्या दिवसापर्यंत शिक्का मारला गेला आहे. इफिसकरांस 4:30.

ज्या इतिहासात सहाय्यकाच्या वचनाची परिपूर्ण पूर्तता होते, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा इतिहास आहे, त्या इतिहासात आत्मा आपल्यामध्ये “सदैव” “वास्तव्य करील.” सुवार्तेच्या अपेक्षा पूर्ण करणाऱ्या प्रत्येक ख्रिस्तीने पवित्र आत्मा प्राप्त केला आणि म्हणून तो “मुक्तीच्या दिवसापर्यंत शिक्कामोर्तब” झाला; परंतु ते शिक्कामोर्तब केवळ या वर्तमान इतिहासात एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जाणार आहे त्या काळाकडे निर्देश करते. इफिसकरांस पत्रात, जे “मुक्तीच्या दिवसापर्यंत शिक्कामोर्तब” झाले आहेत त्यांचा, “पवित्र आत्म्याला” “खेदित” करणाऱ्यांशी विरोध दाखविला आहे. ते देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांना स्वीकारण्यास नकार देऊन पवित्र आत्म्याला खेदित करतात, आणि अशा रीतीने ते सुवर्णतेलास नकार देतात. या निराशेच्या काळात जेव्हा ख्रिस्त आपल्याकडे “सहाय्यक,” म्हणजे “सत्याचा आत्मा,” पाठविण्याचे वचन देतो, तेव्हा तो आपल्यावर आपला शिक्का ठेवण्याचे वचन देतो; आणि त्याचा शिक्का म्हणजे त्याच्या आज्ञांचे, विशेषतः सब्बाथच्या आज्ञेचे, पालन होय; हाच तो दिवस आहे ज्यादिवशी योहानाला प्रकटीकरण प्राप्त झाले, आणि हाच तो मुद्दा आहे जो आता जगासमोर उभा राहणार आहे.

शहाण्या कुमारींचे मुद्रांकन रविवाराच्या कायद्याच्या परीक्षेपूर्वी पूर्ण केले जाते, कारण तेथेच शहाण्या आणि मूर्ख या दोघांचाही स्वभाव प्रकट होईल; आणि संकटसमयी स्वभाव कधीही विकसित होत नाही, तो केवळ प्रकट होतो. हे मुद्रांकन, इतर गोष्टींबरोबरच, लाओदीकेयाच्या मनस्थितीतून फिलाडेल्फियाच्या मनस्थितीकडे होणाऱ्या रूपांतरणाचे प्रतिनिधित्व करते. समस्या अशी आहे की ते रूपांतरण पूर्ण व्हावे यासाठी, आपल्यापैकी प्रत्येकाची पहिली परीक्षा ही आहे की आपण आतापर्यंत लाओदीकेयी होतो हे प्रामाणिकपणे समजून घ्यावे; कारण लाओदीकेयी म्हणून आपली मुख्य आध्यात्मिक वृत्ती अशी असते की सर्व काही ठीक आहे, जेव्हा प्रत्यक्षात सर्व काही पूर्णपणे चुकलेले असते. ती वृत्ती बाजूला ठेवलीच पाहिजे; ती त्या घृणास्पद गोष्टींपैकी एक आहे जी मौल्यवानापासून वेगळी केली गेली पाहिजे.

“देवाच्या लोकांच्या कपाळांवर शिक्का बसताक्षणीच—तो असा कोणताही शिक्का किंवा चिन्ह नाही की जो दिसू शकेल, तर सत्यामध्ये बौद्धिकदृष्ट्या आणि आध्यात्मिकदृष्ट्या अशी स्थिर स्थापना होय की त्यांना हलविता येणार नाही—देवाचे लोक शिक्कामोर्तब होऊन हादऱ्यासाठी तयार होताक्षणीच, तो येईल. खरेच, तो आधीच सुरू झाला आहे; देवाचे न्यायनिर्णय आता या भूमीवर आले आहेत, आपल्याला इशारा देण्यासाठी, जेणेकरून पुढे काय येणार आहे हे आपण जाणावे.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

येशू आपल्या शिष्यांना जे “सांत्वनकर्ता” देण्याचे आश्वासन देतो, जो निराशेच्या काळात त्यांना सांत्वन करतो, तो आपल्या लोकांना सर्व सत्यात मार्गदर्शन करतो; आणि “सत्यात स्थिर होण्याद्वारे” आपण शिक्कामोर्तब केले जातो. या टप्प्यावर देवाच्या लोकांनी ज्यात स्थिर व्हावयाचे ते “सत्य” म्हणजे परीक्षाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उघडले जाणारे ते “सत्य” होय, कारण “वेळ जवळ आली आहे.” ते सत्य म्हणजे सात गडगडाटांच्या गुप्त इतिहासाची रचना होय, आणि तो गुप्त इतिहास त्या इतिहासाची ओळख करून देतो ज्यामध्ये येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघड केले जाते. सात गडगडाटांचा गुप्त इतिहास त्या अगदी वेळेस पूर्णत्वास येईल, ज्या वेळी गुप्त इतिहास म्हणून दर्शविलेले “सत्य” उघडले जाईल. “सत्य” उघडले जाणे हेच त्या लोकांवर शिक्का मारते, जे पूर्वी शिक्कामोर्तब केलेला संदेश स्वीकारतात.

रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी संतप्त राष्ट्रांच्या हालचालीमुळे जो कंप उद्भवतो आणि ज्यातून राष्ट्रीय विनाशाची सुरुवात होते, त्याच्या आधीच देवाच्या लोकांच्या कपाळांवर शिक्का मारला जातो. येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण म्हणजे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील “या भविष्यवाणीची वचने” होत, जी आता पुढे सीलबंद ठेवावयाची नाहीत; कारण काळ समीप आहे. हे ते सत्य आहे की जे आता वाचले जावे, ऐकले जावे, आणि सर्वांत महत्त्वाचे म्हणजे पाळले जावे, जर आपण धन्य व्हावयाचे असेल.

यहूदा, इस्करियोती नव्हे, त्याला म्हणाला, प्रभु, तू स्वतःला आम्हांजवळ प्रकट करशील, आणि जगाजवळ नाही, असे कसे? येशूने त्याला उत्तर दिले, जर कोणी माझ्यावर प्रेम करील, तर तो माझी वचने पाळील; आणि माझा पिता त्याच्यावर प्रेम करील, आणि आम्ही त्याच्याकडे येऊ, व त्याच्याजवळ आपले वासस्थान करू. जो माझ्यावर प्रेम करित नाही तो माझी वचने पाळित नाही; आणि तुम्ही जे वचन ऐकता ते माझे नाही, तर ज्याने मला पाठविले त्या पित्याचे आहे. मी तुमच्याजवळ असतांनाच या गोष्टी तुम्हांला सांगितल्या आहेत. परंतु सांत्वनकर्ता, जो पवित्र आत्मा आहे, ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवील, तो तुम्हांला सर्व गोष्टी शिकवील, आणि मी तुम्हांला जे काही सांगितले आहे ते सर्व तुमच्या स्मरणास आणून देईल. योहान 14:22-26.

जे उघडले जात असलेल्या संदेशाचे पालन करतात, त्यांच्यासाठी ही प्रतिज्ञा आहे की सांत्वनकर्ता आपल्याला येशूने “तुम्हांला” जे काही सांगितले आहे ते “सर्व गोष्टी” “काहीही” “शिकवील.” हीच ती प्रतिज्ञा होती जी एम्माउसच्या शिष्यांना आणि त्यानंतर अकरा शिष्यांना पूर्ण झाली. जेव्हा ख्रिस्ताने एम्माउसच्या शिष्यांच्या डोळ्यांवर “holden” स्थितीवरून आपला हात काढला आणि त्यानंतर अकरा शिष्यांची “समज” “उघडली,” जेणेकरून ते “शास्त्रलेख” पूर्णपणे “समजू” शकतील, तेव्हा तो “शेवटच्या काळात” जगणाऱ्यांसाठी एक प्रतिज्ञा नोंदवित होता—जे त्यांच्या निराशेतून परततील, आपल्या लाओदीकेय स्थितीबद्दल पश्चात्ताप करतील आणि “सत्य” स्वीकारतील. “शेवटच्या काळात” “सांत्वनकर्ता” आपल्याला “सर्व गोष्टी” शिकवीत असताना “आपल्या स्मरणास”

“सर्व गोष्ठी” आणील. तो आपल्याला सर्व गोष्ठी शिकवीत असताना भूतकाळातील सत्ये आपल्या स्मरणात आणणे जितके महत्त्वाचे आहे, तितकेच तो “आगामी गोष्ठी” देखील “आपल्याला दाखवील.”

तरीही मी तुम्हांला सत्य सांगतो: मी निघून जाणे तुमच्यासाठी हिताचे आहे; कारण जर मी निघून गेलो नाही, तर साहाय्यकर्ता तुमच्याकडे येणार नाही; परंतु जर मी निघून गेलो, तर मी त्याला तुमच्याकडे पाठवीन. आणि तो आल्यावर, तो जगाला पापाविषयी, नीतिमत्त्वाविषयी, आणि न्यायाविषयी दोषी ठरवील: पापाविषयी, कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत नाहीत; नीतिमत्त्वाविषयी, कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो, आणि तुम्ही मला पुन्हा पाहणार नाही; न्यायाविषयी, कारण या जगाचा अधिपती न्यायाधीन ठरला आहे. मला अजूनही तुम्हांला अनेक गोष्ठी सांगायच्या आहेत, पण त्या तुम्ही आता सहन करू शकत नाही. तथापि तो, सत्याचा आत्मा, आल्यावर, तो तुम्हांला सर्व सत्यामध्ये मार्गदर्शन करील: कारण तो स्वतःहून बोलणार नाही; परंतु जे काही तो ऐकेल, तेच तो बोलेल: आणि येणाऱ्या गोष्ठी तो तुम्हांला दर्शवील. तो माझे गौरव करील: कारण तो माझ्याकडून ग्रहण करील, आणि ते तुम्हांला दर्शवील. योहान 16:7-14.

या काळात दिलासा देणारा आपल्याला “सत्यात” “मार्गदर्शन” करील, “येणाऱ्या गोष्ठींसह” “सर्व गोष्ठी” आपल्याला “शिकवील,” कारण या काळात येशूकडे अद्यापही आपल्याला सांगण्यास “अनेक गोष्ठी” आहेत. त्या गोष्ठी—त्या आपल्या “स्मरणातील” गोष्ठी असोत, “येणाऱ्या गोष्ठी” असोत, किंवा त्याने अद्याप आपल्याला सांगायच्या “अनेक गोष्ठी” असोत—याच आपल्याला येणाऱ्या संकटासाठी मुद्रांकित करतात. असे ते करते, कारण त्याचे सत्य त्याच्या सर्जनशील सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करते. तो येणाऱ्या संकटापूर्वीच आपल्यावर आपली मुद्रा करतो, कारण त्याची इच्छा अशी आहे की, पवित्र इतिहासात कधीही घडलेल्या त्याच्या लोकांविरुद्धच्या सर्वात महान छळकाळाविषयी आपणास पूर्वसूचना दिली जावी. तो छळ विशेषतः हे अधोरेखित करतो की, आपण भूतकाळात बोललेले शब्द आणि केलेल्या कृती स्मरणात ठेवून आपल्या विरुद्ध वापरल्या जातील, जसे ख्रिस्ताच्या शब्दांचा विपर्यास करून ते त्याच्या विरुद्ध वापरण्यात आले. तथापि, येजकेल आणि ख्रिस्त यांच्या उदाहरणांत दर्शविल्याप्रमाणे, त्यांच्या बंडखोरीविरुद्ध साक्ष म्हणून आपण तो संदेश सादर करावयाचा आहे.

मी तुम्हांला सांगितलेले वचन आठवा, ‘दास हा आपल्या प्रभूपेक्षा मोठा नसतो.’ जर त्यांनी माझा छळ केला असेल, तर ते तुमचाही छळ करतील; जर त्यांनी माझे वचन पाळले असेल, तर ते तुमचेही पाळतील. पण हे सर्व ते माझ्या नावासाठी तुमच्याविरुद्ध करतील, कारण ज्याने मला पाठविले त्याला ते ओळखत नाहीत. जर मी येऊन त्यांच्याशी बोललो नसतो, तर त्यांना पाप लागले नसते; परंतु आता त्यांच्या पापासाठी त्यांच्याकडे काहीही आच्छादन नाही. जो माझा द्वेष करतो तो माझ्या पित्याचाही द्वेष करतो. मी त्यांच्या मध्ये अशी कृत्ये केली नसती जी अन्य कोणीही केली नाहीत, तर त्यांना पाप लागले नसते; परंतु आता त्यांनी मला व माझ्या पित्याला दोघांनाही पाहिले आहे आणि द्वेषही केला आहे. परंतु हे असे घडते, यासाठी की त्यांच्या नियमशास्त्रात लिहिलेले वचन पूर्ण व्हावे, ‘त्यांनी विनाकारण माझा द्वेष केला.’ पण जेव्हा साहाय्यकर्ता येईल, ज्याला मी पित्याकडून तुमच्याकडे पाठवीन, म्हणजे सत्याचा आत्मा, जो पित्यापासून निघतो, तो माझ्याविषयी साक्ष देईल. योहान १५:२०-२६.

“सत्याचा आत्मा” जो “सांत्वनकर्ता” आहे, तो “सत्य” असलेल्या ख्रिस्ताविषयी “साक्ष देईल.” आणि “सत्य” हे अल्फा आणि ओमेगा, पहिले आणि शेवटचे, आरंभ आणि अंत आहे. सात मेघगर्जनांचा गुप्त इतिहास, जो आता उघड केला जात आहे, तो एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा संदेश आहे. 18 जुलै, 2020 नंतरच्या परिणामस्वरूप इतिहासात यिर्मया असे उदाहरण पुरवितो की, ज्यायोगे आपण त्या प्रभूकडे परत येण्याची निवड करू शकतो, ज्याने प्रथम आपल्यावर प्रेम केले. त्या परत येण्याच्या कार्याची सिद्धी करताना, मौल्यवान आणि निकृष्ट यांमध्ये भेद करण्याची जबाबदारी आपली आहे. जर आपण भय व थरथराट यांसह आपले तारण साध्य केले, आणि ते कार्य पूर्ण केले, तर आपणावर शिक्का मारला जाईल आणि आपण त्वरित पृथ्वीच्या इतिहासातील सर्वात महान संकटकाळात प्रवेश करू. तसेच, संदेष, राजे आणि नीतिमान पुरुष ज्याला पाहण्याची इच्छा धरून होते, त्या इतिहासाचा अनुभव घेण्याचा विशेषाधिकारही आपल्याला लाभेल.

जे हे कार्य हाती घेतात आणि परत येतात, ते “देवाच्या सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात चालतील,” आणि “देवदूतांच्या माध्यमाने स्वर्ग व पृथ्वी यांच्यामध्ये सतत संपर्क राहिल,” हीच ती संपर्काची प्रक्रिया आहे जी प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या आरंभीच्या वचनात ओळखून दिलेली आहे.

“या जगातील सर्वांनी देवाच्या विरोधात शत्रूची बाजू घेतलेली नाही. सर्वच अविश्वासू झालेले नाहीत. देवाशी खरे राहणारे विश्वासू असे थोडे जण आहेत; कारण योहान लिहितो: ‘येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात, आणि येशूवरील विश्वास राखतात.’ प्रकटीकरण 14:12. लवकरच देवाची सेवा करणारे आणि त्याची सेवा न करणारे यांच्यामध्ये युद्ध तीव्रतेने लढले जाईल. लवकरच जे काही हलविले जाऊ शकते ते सर्व हलविले जाईल, जेणेकरून जी गोष्टी हलविल्या जाऊ शकत नाहीत त्या टिकून राहतील.”

“सैतान हा बायबलचा परिश्रमी विद्यार्थी आहे. त्याला ठाऊक आहे की त्याचा वेळ थोडा आहे, आणि तो प्रत्येक बाबतीत या पृथ्वीवरील प्रभूच्या कार्याला प्रतिकार करण्याचा प्रयत्न करतो. स्वर्गीय गौरव आणि भूतकाळातील छळांची पुनरावृत्ती यांचा संगम जेव्हा होईल, तेव्हा पृथ्वीवर जिवंत असणाऱ्या देवाच्या लोकांचा अनुभव कसा असेल, याची कोणतीही कल्पना देणे अशक्य आहे. ते देवाच्या सिंहासनापासून प्रकट होणाऱ्या प्रकाशात चालतील. देवदूतांच्या माध्यमाने स्वर्ग आणि पृथ्वी यांमध्ये सतत संपर्क राहिल. आणि सैतान, दुष्ट देवदूतांनी वेढलेला, आणि स्वतःलाच देव असल्याचा दावा करीत, शक्य असल्यास निवडलेल्यांनाही फसविण्यासाठी सर्व प्रकारची चमत्कारे करील. देवाच्या लोकांना चमत्कारे करण्यामध्ये आपली सुरक्षितता सापडणार नाही; कारण जे चमत्कार केले जातील त्यांची बनावट नक्कल सैतान करील. देवाचे परीक्षित व कसोटीला उतरलेले लोक निर्गम 31:12-18 मध्ये उल्लेखिलेल्या चिन्हामध्ये आपले सामर्थ्य शोधतील. त्यांनी जिवंत वचनावर आपली ठाम भूमिका घ्यावी: ‘असे लिहिले आहे.’ हाच एकमेव पाया आहे, ज्यावर ते सुरक्षितपणे उभे राहू शकतात. ज्यांनी देवाबरोबरचा आपला करार मोडला आहे ते त्या दिवशी देवाशिवाय आणि आशेशिवाय असतील.”

“देवाचे उपासक चौथ्या आज्ञेबद्दल त्यांच्या आदरामुळे विशेषत्वाने ओळखले जातील, कारण ती देवाच्या सर्जनशक्तीचे चिन्ह आहे आणि मनुष्याच्या आदर व वंदनेवरील त्याच्या दाव्याची साक्ष आहे. दुष्ट लोक सृष्टीकर्त्याच्या स्मारकाचा पाडाव करण्याच्या त्यांच्या प्रयत्नांमुळे आणि रोमच्या संस्थेचा गौरव करण्यामुळे ओळखले जातील. या संघर्षाच्या प्रश्नात सर्व ख्रिस्ती जग दोन मोठ्या वर्गांत विभागले जाईल—जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूचा विश्वास धरतात, आणि जे पशू व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात आणि त्याची खूण ग्रहण करतात. जरी मंडळी आणि राज्य आपली सत्ता एकत्र करून सर्वांना, ‘लहान आणि मोठे, श्रीमंत आणि दरिद्री, स्वतंत्र आणि दास,’ पशूची खूण ग्रहण करण्यास भाग पाडतील, तरीही देवाचे लोक ती ग्रहण करणार नाहीत. प्रकटीकरण 13:16. पात्मोसचा संदेष्टा ‘ज्यांनी पशूवर, त्याच्या प्रतिमेवर, त्याच्या खूणेवर आणि त्याच्या नावाच्या संख्येवर विजय मिळविला होता, त्यांना काचेसारख्या समुद्रावर उभे, देवाच्या वीणा हाती घेतलेल्या,’ पाहतो, आणि ते मोशेचे व कोक्याचे गीत गात असतात. प्रकटीकरण 15:2.”

“भयप्रद परीक्षा व कसोट्या देवाच्या लोकांची वाट पाहत आहेत. युद्धाचा आत्मा पृथ्वीच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत राष्ट्रांना उद्युक्त करीत आहे. परंतु येऊ घातलेल्या संकटसमयाच्या मध्यात—असा संकटसमय, की राष्ट्र अस्तित्वात आलेपासून ज्यासारखा कधी झाला नाही—देवाचे निवडलेले लोक अचल उभे राहतील. सैतान आणि त्याचे सैन्य त्यांचा नाश करू शकणार नाही, कारण पराक्रमात श्रेष्ठ असलेले देवदूत त्यांचे संरक्षण करतील.” Testimonies, volume 9, 15-17.

ही बाब ओळखणे योग्य आहे की हा उतारा *Testimonies*, खंड नऊ, यांच्या अकराव्या पानावर सुरू होणाऱ्या अध्यायाचा शेवट आहे, ज्यास नऊ-अकराचे प्रतिनिधित्व करणारा म्हणून ओळखता येते. हेही लक्षात घेण्यासारखे आहे की त्या शीर्षकाचा संबंध येणाऱ्या वराशी आहे, तसेच हबक्कूकच्या आलेखांशीही आहे, जिथून पौलाने इब्री लोकांस पत्रात लिहिलेला तो वचनभाग घेतला. अध्यायाची सुरुवात ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या इतिहासाची, अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी करण्यात आलेल्या भविष्यवाणीच्या कराराच्या दोन पाट्यांची नोंद करते, आणि शीर्षक “The Last Crisis” असे आहे, जे शेवटच्या मध्यरात्रीच्या हाकेला ओळख देते. अध्यायाचा शेवट

आरंभीशी पूर्णतः सुसंगत आहे, कारण आरंभ आणि शेवट हे दोन्ही अंतिम संकटालाच संबोधतात.

“विभाग 1—राजाच्या आगमनासाठी”

“कारण अजून थोडाच वेळ आहे, आणि जो येणार आहे तो येईल, आणि विलंब करणार नाही.” इब्री लोकांस 10:37.

“अंतिम संकट”

“आपण अंतकाळात जगत आहोत. वेगाने पूर्ण होत असलेली काळाची चिन्हे घोषित करीत आहेत की ख्रिस्ताचे आगमन अगदी निकट आहे. आपण ज्या दिवसांत जगत आहोत ते गंभीर व महत्त्वपूर्ण आहेत. देवाचा आत्मा हळूहळू, पण निश्चितपणे, पृथ्वीवरून काढून घेतला जात आहे. देवाच्या कृपेचा तिरस्कार करणाऱ्यांवर पीडा आणि न्यायनिर्णय आधीच येऊ लागले आहेत. स्थल आणि समुद्रावरील आपत्ती, समाजाची अस्थिर अवस्था, युद्धाच्या धोक्यांच्या सूचना, ही सर्व अशुभसूचक आहेत. ती अत्यंत महान महत्त्वाच्या निकट येणाऱ्या घटनांचे पूर्वसंकेत देतात.” Testimonies, volume 9, 11.

जर आपण परत फिरून यिर्मयाह्याद्वारे दर्शविलेल्या देवाच्या “मुख” होण्याच्या उच्च पाचारणाचा स्वीकार केला, तर आपण अत्यंत लवकर पवित्र इतिहासातील सर्वात महान आत्मसंग्रहात सहभागी होऊ.

“त्याने त्यांना आशा व धैर्याची वचनेही सांगितली. ‘तुमचे हृदय व्याकुळ होऊ देऊ नका,’ तो म्हणाला; ‘तुम्ही देवावर विश्वास ठेवता, माझ्यावरही विश्वास ठेवा. माझ्या पित्याच्या घरात अनेक निवासस्थाने आहेत; तसे नसते, तर मी तुम्हांला सांगितले असते. मी तुमच्यासाठी जागा तयार करावयास जातो. आणि मी जाऊन तुमच्यासाठी जागा तयार केली, तर मी पुन्हा येईन, आणि तुम्हांला माझ्याकडे घेईन; जेणेकरून जिथे मी आहे, तिथे तुम्हीही असाल. आणि मी कोठे जातो हे तुम्हांला ठाऊक आहे, आणि मार्गही तुम्हांला ठाऊक आहे.’ योहान 14:1-4. तुमच्यासाठी मी जगात आलो; तुमच्यासाठी मी कार्य करीत आलो आहे. मी निघून गेल्यावरही मी तुमच्यासाठी तितक्याच उत्कटतेने कार्य करीन. तुम्ही विश्वास ठेवावा म्हणून मी स्वतःला तुम्हांला प्रकट करण्यासाठी जगात आलो. तुमच्या वतीने त्याच्याबरोबर कार्य करण्यासाठी मी माझ्या आणि तुमच्या पित्याकडे जातो.”

“‘खचितच, खचितच, मी तुम्हांला सांगतो, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, तो मी जी कृत्ये करीत आहे तीच करील; आणि याहूनही मोठी कृत्ये तो करील; कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो.’ योहान 14:12. याचा अर्थ ख्रिस्ताचा असा नव्हता की शिष्यांनी त्याने केलेल्यापेक्षा अधिक उदात्त प्रयत्न करावेत, तर त्यांचे कार्य अधिक व्यापक प्रमाणाचे असेल. तो केवळ चमत्कार करण्याविषयी बोलत नव्हता, तर पवित्र आत्म्याच्या कार्यवाहीखाली जे काही घडणार होते त्या सर्वांविषयी बोलत होता. ‘जेव्हा सहाय्यकर्ता येईल,’ तो म्हणाला, ‘ज्याला मी पित्याकडून तुमच्याकडे पाठवीन, तो सत्याचा आत्मा, जो पित्यापासून निघतो, तो माझ्याविषयी साक्ष देईल: आणि तुम्हीही साक्ष द्याल, कारण तुम्ही आरंभापासून माझ्याबरोबर आहात.’ योहान 15:26, 27.”

“ही वचने किती अद्भुत रीतीने पूर्ण झाली. पवित्र आत्म्याच्या अवतरणानंतर, शिष्य त्याच्याविषयी आणि ज्यांच्यासाठी तो मरण पावला त्यांच्याविषयी अशा प्रेमाने परिपूर्ण झाले की, त्यांनी उच्चारलेल्या शब्दांनी आणि अर्पण केलेल्या प्रार्थनांनी अंतःकरणे द्रवित झाली. ते आत्म्याच्या सामर्थ्यात बोलले; आणि त्या सामर्थ्याच्या प्रभावाखाली हजारो लोक परिवर्तित झाले.” Acts of the Apostles, 21, 22.